

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy osób:

- 1) których dochody ze wszystkich źródeł przychodów nie przekraczają łącznie kwoty wolnej od podatku dochodowego,
- 2) które osiągają dochody nieperiodyczne.

4. Przez dochody nieperiodyczne rozumie się dochody osiągane przez okres krótszy niż trzy kolejne miesiące w roku podatkowym.

§ 16. 1. Zgłoszenia obowiązku podatkowego dokonuje się na piśmie przez złożenie deklaracji według ustalonego wzoru i uiszczenie opłaty związanej z tym zgłoszeniem.

2. Deklaracje w sprawie zgłoszenia obowiązku podatkowego składa się w jednym egzemplarzu.

§ 17. 1. Opłata roczna związana ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego wynosi 5.000 zł.

2. Urząd skarbowy potwierdza zgłoszenie obowiązku podatkowego przez wydanie pokwitowania uiszczenia opłaty związanej z tym zgłoszeniem, zwanego dalej „pokwitowaniem”, według ustalonego wzoru.

§ 18. Zgłoszenia obowiązku podatkowego i uiszczenia związanej z tym opłaty należy dokonać w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, na który zgłaszany jest ten obowiązek, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał w ciągu roku podatkowego — przed powstaniem tego obowiązku.

§ 19. Podatnicy, z wyjątkiem wymienionych w § 15 ust. 3, obowiązani są zawiadomić urząd skarbowy w terminie siedmiu dni o wygaśnięciu źródła przychodów podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 20. 1. Tracą moc przepisy:

- 1) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 maja 1988 r. w sprawie podatków obrotowego i dochodowego od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 17, poz. 121 i z 1989 r. Nr 44, poz. 242),
- 2) zarządzenia Ministra Finansów z dnia 8 września 1988 r. w sprawie zaniechania ustalania i poboru podatków obrotowego i dochodowego od przychodów rolników ze świadczenia usług rolniczych przy użyciu własnego sprzętu (Monitor Polski Nr 26, poz. 232 i Dz. U. z 1989 r. Nr 44, poz. 242).

2. Podatnicy, którzy stosownie do przepisów rozporządzenia wymienionego w ust. 1 pkt 1 oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1989 r. w sprawie obniżki podatku dochodowego od dochodu zagranicznych podmiotów gospodarczych i przedsiębiorstw z udziałem zagranicznym (Dz. U. Nr 3, poz. 18) nabyli uprawnienie do obniżki podatku dochodowego w latach 1988—1990 albo w latach 1989—1991 z tytułu sprzedaży wytworzonych wyrobów o charakterze antyimportowym, zachowują to uprawnienie do czasu jego wygaśnięcia.

3. W razie zbiegu uprawnienia do korzystania z obniżki podatku dochodowego na podstawie ust. 2 i § 8—12, stosuje się tylko jedną obniżkę, korzystniejszą dla podatnika.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1990.

Minister Finansów: *L. Balcerowicz*

63

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 stycznia 1990 r.

uchylające rozporządzenie w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego z tytułu świadczenia usług przez zakłady usługowe prowadzone przez spółdzielnie według zasad zryczałtowanego rozrachunku.

Na podstawie art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 września 1988 r. w sprawie zryczałtowania podat-

ków obrotowego i dochodowego z tytułu świadczenia usług przez zakłady usługowe prowadzone przez spółdzielnie według zasad zryczałtowanego rozrachunku (Dz. U. Nr 35, poz. 276).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1990 r.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*

64

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 lutego 1990 r.

w sprawie łącznego zobowiązania pieniężnego.

Na podstawie art. 2 ust. 4 i art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pobierane na terenach gmin świadczenia z tytułu:

- 1) podatku rolnego od gruntów,

- 2) podatku od nieruchomości, z wyjątkiem należnego od osób prawnych i państwowych jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej,
- 3) opłaty leśnej,
- 4) opłaty elektryfikacyjnej,
- 5) opłaty melioracyjnej,
- 6) opłaty za urządzenia zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorcze urządzenia kanalizacyjne wsi, wykonane przez państwo,

7) należności Państwowego Funduszu Ziemi, z wyjątkiem należności wynikających z umów cywilnoprawnych

— przypadające za dany rok od tego samego zobowiązanego, a jeżeli zobowiązanym jest osoba fizyczna — także od członków jego rodziny prowadzących z nim wspólną gospodarkę rolną w rozumieniu przepisów o podatku rolnym bądź pozostających z nim we wspólnym gospodarstwie domowym — stanowią jedno łączne zobowiązanie, zwane dalej „zobowiązaniem pieniężnym”.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli na gruntach jest prowadzona wspólna gospodarka rolna przez inne osoby niż wymienione w tym przepisie, będące współwłaścicielami gospodarstwa rolnego lub współwłaścicielami innej nieruchomości.

§ 2. Na terenie miast, oprócz podatku rolnego od gruntów, zobowiązania pieniężne stanowią przypadające od podatników tego podatku świadczenia z tytułu:

- 1) podatku od nieruchomości, z wyjątkiem należnego od osób prawnych i państwowych jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej,
- 2) opłaty leśnej,
- 3) opłaty melioracyjnej,
- 4) należności Państwowego Funduszu Ziemi, z wyjątkiem należności wynikających z umów cywilnoprawnych.

§ 3. 1. Jeżeli w skład zobowiązania pieniężnego wchodzi podatek rolny od gruntów, terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia podstawowego ustala zobowiązanie pieniężne od osób fizycznych i jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, z wyjątkiem państwowych, oddzielnie na każde półrocze roku podatkowego.

2. Osoby prawne oraz państwowe jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej są obowiązane bez wezwania organu podatkowego obliczać i odprowadzać zobowiązania pieniężne na rzecz budżetu gminy lub miasta, na których terenie są położone grunty.

§ 4. Należności określone w § 1 i 2 ujmują się w jednym nakazie płatniczym w kwotach odrębnych i w sumie łącznej, a w rachunkowości i przy ich poborze — tylko w sumie łącznej.

§ 5. Osobą, na którą wystawia się nakaz płatniczy, prowadzi rachunkowość, wystawia tytuły wykonawcze w postępowaniu egzekucyjnym i z którą załatwia się inne sprawy ze skutkiem dla pozostałych osób, na których ciąży obowiązek uiszczenia zobowiązania pieniężnego, jest:

- 1) jeżeli w skład zobowiązania pieniężnego wchodzi podatek rolny od gruntów — podatnik tego podatku w rozumieniu przepisów o tym podatku; w razie gdy gospodarstwo stanowi współwłasność kilku osób — ta spośród nich, która to gospodarstwo prowadzi, a jeżeli gospodarstwo rolne prowadzą wszyscy lub niektórzy spośród współwłaścicieli albo inne osoby nie będące współwłaścicielami gospodarstwa — którykolwiek ze współwłaścicieli gospodarstwa rolnego,
- 2) jeżeli w skład zobowiązania pieniężnego nie wchodzi podatek rolny od gruntów, a wchodzi podatek od nieruchomości — podatnik podatku od nieruchomości w rozumieniu przepisów o tym podatku; przepis pkt 1 dotyczący współwłaścicieli gospodarstwa rolnego stosuje się odpowiednio do współwłaścicieli nieruchomości,
- 3) w wypadkach nie wymienionych w pkt 1 i 2 — osoba, z którą wiąże się zobowiązanie pieniężne, a gdy takich osób jest kilka — ta osoba, na którą przypada największy wymiar należności wchodzącej w skład zobowiązania pieniężnego.

§ 6. 1. W wypadku, o którym mowa w § 3, zobowiązanie pieniężne jest płatne:

- 1) za I półrocze — w dwóch równych ratach w terminach do dnia 15 marca i do dnia 15 maja,
- 2) za II półrocze — w dwóch równych ratach w terminach do dnia 15 września i do dnia 15 listopada.

2. W pozostałych wypadkach zobowiązanie pieniężne jest płatne w czterech równych ratach w terminach określonych w ust. 1.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 29 lipca 1989 r. w sprawie łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz. U. Nr 48, poz. 268).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1990.

Minister Finansów: *L. Balcerowicz*

65

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 lutego 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązku dokumentowania zakupu towarów przez niektórych podatników opłacających podatki w formie ryczałtu.

Na podstawie art. 38 pkt 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 stycznia 1983 r. w sprawie obowiązku dokumentowania zakupu towarów przez niektórych podatników opłacających podatki w formie ryczałtu (Dz. U. Nr 1, poz. 7 i z 1984 r. Nr 53, poz. 273) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dowodem zakupu produktów roślinnych i zwierzęcych od rolnika, pochodzących z jego własnej uprawy lub hodowli, nie przerobionych sposobem przemysłowym, może być pisemne oświadczenie osoby, która bezpośrednio dokonała zakupu, zawierające określenie rodzaju towaru, jego ilości i ceny jednostkowej, sumę należności oraz datę i podpis tej osoby.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*